

fra, at det er rimelig indlysende, at vi bliver nødt til at ændre reglerne herhjemme.

Derimod er de ændringer af registreringsafgiftsloven og ligningslovingen, som regeringen foreslår, noget sværere at overskue. Jeg har det lidt ligesom Venstres ordfører: Det er rimelig kompliceret, det er meget svært at finde ud af. Godt nok drejer det sig ikke om mere end 300-400 biler, men alligevel er det en meget kompliceret lov for relativt få mennesker.

Problemstillingen er svær at overskue, fordi de danske registreringsafgifter er væsentlig højere end udlandets. Vi har den marginalsats på de 180 pct., som er absolut den højeste blandt alle EU-landene. Det nemmeste ville jo så være at sætte den registreringsafgift ned – så ville man ikke få de problemer her – men det giver nogle helt andre, statsfinansielle konsekvenser, som vi må tage en diskussion om en anden gang.

Efter Det Konservative Folkepartis opfattelse indebærer L 211 en konkurrencefordel for de udenlandske virksomheder, der vælger at stille et køretøj til rådighed for ansatte bosiddende i Danmark. Virksomhederne får en likviditetsfordel, fordi deres betaling af afgiften er spredt over en længere periode. Det synes man alligevel ikke, man helt vil give dem fra Skatteministeriets side. Det ville jo ikke ligne den nuværende skatteminister meget trods alt at give folk for mange penge mellem hænderne, så derfor pålægger man dem den lille afgift på de 1½ pct. Rimelig kompliceret, og det betyder også, at det ikke kommer til at koste forfærdelig mange penge.

Men pointen her er altså, at man stiller udenlandske virksomheder, som benytter medarbejdere i Danmark, lidt bedre end danske virksomheder, som jo er tvunget til at betale hele afgiften på én gang. Det forekommer i hvert fald Det Konservative Folkeparti meget urimeligt, og endnu en gang er det altså det danske erhvervsliv, der sidder med sorte per, denne gang i form af ulige konkurrencevilkår med andre EU-lande.

Endvidere fremgår det af bemærkningerne, at formålet med ændringerne af reglerne er at undgå en udhuling af provenuet fra registreringsafgiften. Det forstår jeg godt. Den lægger jo et godt fundament under det velfærdssamfund, vi har i dag, men det er efter Det Konservative Folkepartis overbevisning ikke sikkert, at det bliver tilstrækkelig sikret med den foreslåede ordning, for hvis vi eksempelvis forestiller

os, at danske virksomheder med en stor vognpark flytter udenlands, jamen så går man glip af provenuet.

Der er også andre problemer med det her. Hvad så, når man sælger bilerne videre herhjemme på brugtvognsmarkedet? Man kan godt sige, det er et tænkt eksempel med at flytte ud, men da både Sverige og Tyskland har markant lavere registreringsafgifter, end vi har i Danmark, er der altså en risiko for det.

Så spørgsmålet er, om de foreslåede ændringer i tilstrækkelig grad tager højde for den mulighed for omgåelse, som latent ligger i lovforslaget. En mulig løsning er jo, at danske virksomheder får muligheden for at blive omfattet af ordningen, således at også deres afgiftsbetaling forfalder i rater frem for på én gang.

Men vi går altså velvilligt til den kommende udvalgsbehandling. Vi kan godt se behovet for den her lovændring og kan da også støtte den, når det kommer til stykket, fordi vi er overbevist om, at det er muligt at overholde vores EU-retlige forpligtelser, samtidig med at man ikke koster rundt med det danske erhvervsliv, som så skal betale herfor i form af forringet konkurrenceevne.

Vi vil altså følge det her aspekt nøje under udvalgsbehandlingen, men kan dog godt tilsige støtte til forslaget.

Aage Frandsen (SF):

SF synes egentlig, at de eksisterende regler – hvis vi selv skal sige det – er ganske rimelige. Der er ikke noget med, at vi synes, at de danske regler, som vi har, burde være lavet om.

Så kommer man fra EU's side og siger, at det er konkurrenceforvridende, og at vi derfor skal ændre vores regler. Jeg kan godt forstå, at regeringen så siger, jamen så må vi jo hellere gøre det, hvis den ved, den taber en sag.

Der har vi jo måske følelsen af, at vi ikke har helt den samme forpligtelse til ligesom at leve op til det. Vi har jo ikke været med til at lave de her regler. Vi stemte ikke for de dér ting, der lå i det indre marked i sin tid, og der er en række andre ting, som vi ikke synes, vi behøver at stå parat til hele tiden at ændre. Det, der viser sig, er så, at når regeringen, som jo tilsyneladende dybest set også er meget irriteret over det, så laver nogle regler, jamen så bliver de ret komplicerede, endda meget komplicerede.

Det er altså ret irriterende for os andre, som ikke er ansvarlige for, at man er nødt til at lave